

Време е... за Вашите спомени и нашите мечти!

Анжела Гюрова – време е за нашата приказка

Знаете ли, че през един месец в годината времето сякаш за кратко спира?

Има едно време, между април и юни, наситено с щастие и усмивки, щедро оцветено в шампанско и облечено в рокли от тюл, сатен, тафта и дантела или в елегантни костюми със стилни вратовръзки. Време, отредено на младостта! Един месец, превръщащ се във феерия! Една красива приказка, пишеща се всяка година, отново и отново!

Има едно време, наречено Май, идващо с аромат на цъфнали божури и разливащо емоции и спомени!

Време, в което Последният училищен звънец слага едновременно чакан, но и малко тъжен край и ново, изпълнено с надежди и копнежи, начало!

Чувате ли го? Същият звънец, който преди това 12 поредни години в прохладната септемврийска утрин ни събираше и поставяше началото, сега озаменува края! Време е!

Време е, а на нас – абитуриентите не ни се тръгва от голямата слънчева сграда, в която прекарахме последните си пет години заедно. Сега имаме пълната свобода да огласим за последен път шумно коридорите, а всъщност сме най-тихи; сега всеки вече има свои планове за бъдещето, а паралелно сме най-сплотени; сега няма отсъствия и закъснения, а на нас ни се иска да ос-

танем, колкото можем по-дълго.

Време е, но минутите преди тръгване ни се струват по-забързани от ударите на сърцето и по-нетърпеливи от мислите.

Време е... Усещате ли как секундите се гонят и все не достигат? Не стигат за всички приятели и усмивки, за безсънните нощи над учебниците, за постиженията, за споделените радости и съпреживените трудности.

Време е носталгията да поплува в навлажнените ни очи, да се търкулне в сълзите, да отекне в акордите на песните... и да остане в сърцата ни завинаги!

Време е да поставим на везна амбициите и получените знания, а сетне да вперим поглед към бъдещето – целеустремени и подготвени за предизвикателствата на новото време!

Време е да благодарим на хората, дали ни знания, увереност, посока!

Време е и да чуем „Смело напред!“ и да продължим наистина смело!

Време е! Наистина е време да тръгваме, но можем да се връщаме, когато поискаме. Отново в голямата училищна сграда, отново в светлите класни стаи, отново при нашите учители! Отново..., за да черпим сили и светлина!

Време е да вдигнем наздравица за младостта и успехите!

Време е да отпразнуваме подобаващо своето завършване!

Време е за онова така дълго чакано събитие; за приказката, която самите ние да напишем в сегашно време!

Време е фотоапаратите да започнат да снимат до пълно изтощение на батериите, защото искаме да бъде запечатан всеки миг! Защото знаем, че снимките – тези цветни правоъгълничета, са най-добрите пазители на спомени!

Време е, момичета, да облечем мечтаните рокли и в рамките на една нощ да се почувстваме като принцеси, макар съвсем скоро някои да се превърнат и в Пепеляшки, събули неудобните високи обувки още преди полунощ.

Време е... да бъдем за последен път заедно!

Време е... Не, не, почакайте! Сега не

е време за нищо странично! Точно във вечерта на Бала времето спира! Сега никой няма да бърза за никъде... всичко е цветно, красиво. Всичко е наше!

А утре? Утре часовникът ще продължи да отмерва секундите, минутите, успехите, трудностите!

Утре, когато съблечем приказните рокли или елегантните костюми ще си дадем сметка за отминалото вчера и неизвестното утре. Защото същото това утре винаги ще бъде неизвестно, дори когато мислим, че сме го планирали до съвършенство!

Секундите се гонят, времето лети – безспир, задъхано тича, но е вперило поглед в бъдещето и бърза ли, бърза. Месец Май си отива, оставящ ни слънцето, щастieto и емоциите. И догодина ще дойде, за да бъде приказан за следващия випуск, и за да донесе приятни спомени на всички усетили вече как времето спира, в името на младостта!

А сега? Сега започват истинските уроци, защото те не свършват нито с последния звънец, нито с последния танц на бала, напротив!

Сега е време за кандидатстване в университети и много изпити!

Време, в което да си дадем ясна сметка за отговорностите, които ни предстоят!

Време е да си поставим цели и смело да начертаем пътища към мечтите!

Време е за (отдавна чакана) промяна, за пътуване, за срещи с нови хора...

Време е да докажем себе си!

Време е...! Време е да полетим, както всички преди нас!

Време е и да обещаем на себе си още от сега, че ще се завръщаме и че никога няма да губим чувството за земя, защото това би означавало да загубим и себе си!

Казват, че „няма щастлив край“ и навярно е точно така, защото всеки край е раздяла, а всяка раздяла на свой ред е наситена с тъга! Затова нека не поставяме край, а ново щастливо начало!

Време е... от утре слънцето ще грее в очакване на нашите успехи! ♦